

دموکراسی در خطر

میزگرد و بحث آزاد

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

سخنرانان:

شیدان و ثیق

فعال سیاسی و عضو جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

فرهنگ قاسمی

سخنگوی حزب سوسیال دموکرات و لائیک ایران

شنبه

۲۷ ژانویه ۲۰۲۴ - ۷ بهمن ۱۴۰۲

ساعت ۱۹:۳۰ به وقت اروپای مرکزی

(۲۲ به وقت ایران)

در اتاق کلاب هاوس جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

<https://www.clubhouse.com/invite/5dVu6v1YrkY7G3GG10l62wrvJry>

میزگرد جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

موضوع : دموکراسی

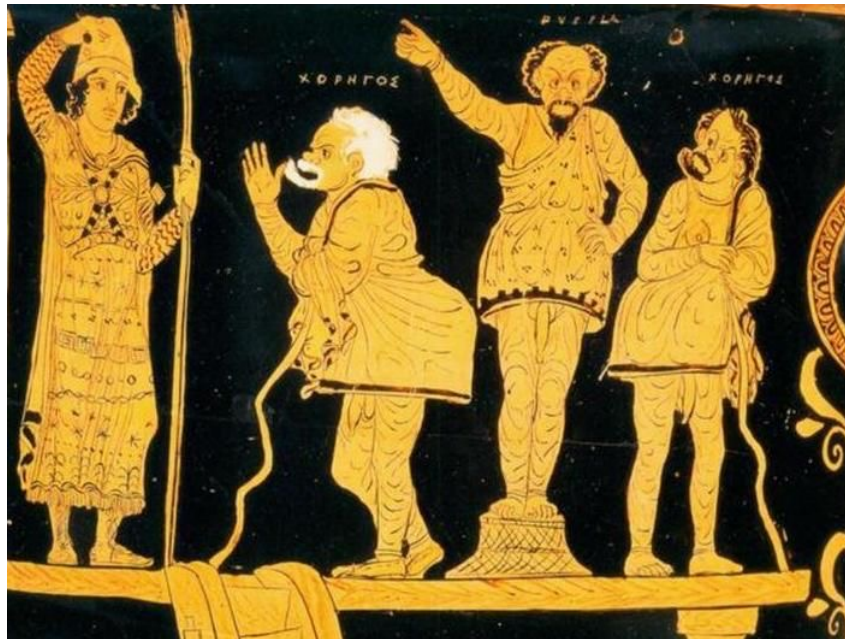
سخنران : محمد رفیع محمودیان

استاد داشگاه استکھلم در رشته جامعه‌شناسی

شنبه 16 دسامبر 2023 - 25 آذر 1402

ساعت 19:30 به وقت اروپای مرکزی

آدرس زوم ZOOM

چکیده گفتار

سیاست نمایشی، دموکراسی نمایشی

سیاست نمایشی سیاستی است مبتنی بر کاربرد نمایشی رفتار، متشکل از کنش، پوشش و زبان، برای اعمال قدرت و رسیدن به خواسته‌های خود. مهم در این سیاست برداشت دیگران، جمع یا اجتماع، از آنچه است که کنشگر، چه کنشگر نهادی و چه کنشگر شخصی، انجام می‌دهد. درک از برداشت دیگران در انتخاب و ساماندهی شکل رفتار بازتاب می‌یابد. سیاست نمایشی تمامی جنبه‌های زندگی اجتماعی و سیاسی را در بر می‌گیرد، از ساماندهی انتخابات، اداره‌ی جلسه پارلمان و دادگاه گرفته تا رفتار معلم و دانش در کلاس درس و سر سفره شام در خانه.

نمود بارز سیاست نمایشی را در دادگاه‌های جهان غرب و شاید بسیاری از دیگر مناطق جهان می‌توان دید. اقتدار و اعتبار دادگاه زاده نمایشی است که در دادگاه اجرا می‌شود. دادگاه یک صحنه نمایشی است. پوشش قاضی و دادستان متفاوت با پوشش متعارف مردم و

فاخر است. جای و طرز نشستن آنها پیشاپیش مشخص است و قدرت را تداعی می‌کند. متهم باید باید کنار وکیل مدافع بنشیند. او نمی‌تواند خود را نمایندگی کند و بازنماید. زبان کارگزاران دادگاه زبانی حقوقی است که بیش از هر چیز تسلط کارگزاران به ابزار داوری در تعیین مسئولیت را به نمایش می‌گذارد.

سیاست همواره تا حدی نمایشی بوده است ولی در چند دهه اخیر بیش از پیش نمایشی شده است. جهانی شدن، شکوفایی رسانه‌های همگانی، اوج‌گیری فردیت، رواج فرهنگ مصرفی و روایی و نمایشی شدن هویت، همگی، به این فرایند یاری رسانده‌اند. عرصه‌های زیست اجتماعی شکل صحنه‌های نمایش پیدا کرده‌اند. امکانات مادی و اقتدار سنتی دیگر عنصر تعیین کننده شکل رفتار نیستند. سیاست دیگر تمامی یا در شکل غالب خود سیاست طبقاتی نیست. مبارزه اصلی در حوزه دسترسی و تسلط بر امکانات مادی رخ نمی‌دهد. حضور در صحنه‌های نمایشی برای انسانها جایگاه مهمتری یافته است. انسانها در صحنه‌های نمایشی کسی می‌شوند، بازشناسی می‌شوند و هویت پیدا می‌کنند. هستی‌مندی انسان وابسته به حضور (دیده شدن، تحویل گرفته شدن) شده است.

نهادهای اجتماعی و سیاسی در اقتدار خود صحنه‌های نمایشی را بر مبنای قوانین و مقررات اداره می‌کنند. شکل حضور هر کس در کارخانه، درمانگاه، زندان و مدرسه مشخص است. هر کس نمی‌تواند به دلخواه خود، آنگونه که می‌خواهد خود را به نمایش بگذارد. جامعه نیز هنجارهای نمایشی خود را برای حوزه‌های غیر رسمی کناکنش (اینتراکشن) دارد. در مطب و کلاس درس، پزشک و معلم نقش اصلی را در نمایش بعهده دارند. به بیمار و دانش آموز نقشی در حد نمایش‌گذار واگذار می‌شود. آنها باید نمایشی را اجرا کنند که پزشک یا مدرسه از آنها می‌خواهد. بخشهایی از تن خود را نشان دهد، از بیماری یا دانش خود در مورد معینی سخن گوید. گاه شرکت کنندگان در صحنه به سیاهی لشکر فروکاسته می‌شوند. حضور دارند تا صحنه برای دیگران زنده و داغ جلوه کند.

دموکراسی نمایشی تابعی از متغیر تلاش شرکت‌کنندگان در صحنه‌های نمایشی برای ایفای نقشی سرزنده‌تر و پویاتر در نمایش است. این تلاش به دو گونه و در دو جبهه پیش برده می‌شود. یکی در جبهه ساختاری، در راستای تغییر قوانین، مقررات و هنجارها تا شرکت کنندگان در صحنه بتوانند نقش یا نقش بیشتری در ساماندهی و اجرای نمایش ایفا کنند. بطور نمونه، کارگران بتوانند در

جلسه‌های مدیریت، با رفتار و پوششی همچون یا در سطح دیگران شرکت جویند و خواسته‌های خود را با همان جدیت مدیران بیان کنند. دومین گونه‌ی تلاش در جبهه کنشگری رخ می‌دهد. کنشگران می‌کوشند تا خود را به نمایش بگذارند. در این مورد نمونه کارگران یا دانش‌آموزانی است که می‌کوشند توان و دانش خود را با انجام کاری خاص یا طرح پرسشهایی متفاوت به نمایش بگذارند، امری که بسیاری از اوقات با مخالفت مدیران تولید و آموزگاران، مدیران نمایش، روبرو می‌شوند.

دموکراسی رادیکال نمایشی را آنگاه داریم که کنشگران می‌کوشند نمایشی نو را در صحنه‌ای نو تدارک ببینند. این، گاه، به شکل گشایش صحنه‌ای فرعی در صحنه اصلی رخ می‌دهد. کارگران یا کارمندانی که ناگهان هنگام کار برای چند دقیقه با یکدیگر حرف می‌زنند، شوخی و مغالزه می‌کنند و هوش، توانمندی و توان دلبری خویش را به رخ یکدیگر می‌کشند (درست در زمان کاری‌ای که برای آن دستمزد دریافت می‌کنند). ولی گاه تلاش به شکل گشایش صحنه‌ای یکسره جدید و متفاوت رخ می‌دهد. صحنه‌ای که کنشگران خود در آن نقش ایفا می‌کنند. نمونه‌ای از آن را ما در ایران یکسال اخیر و افغانستان چند سال پیش آنگاه داشتیم که زنان مراسم تدفین یاران یا خویشاوندان خویش را با کنشگری خود و به شکلی متفاوت با تدفین سنتی اسلامی برگزار کردند.

آگهی دوازدهمین گردهمایی سراسری جنبش جمهوریخواهان دموکرات و ئیک ایران

شنبه ۳ و یکشنبه ۴ ژوئن ۲۰۲۳ - ۱۳ و ۱۴ خرداد ۱۴۰۲

در شهر بروکسل - بلژیک

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران، بنا بر قرار همیشگی خود، امسال نیز در روزهای شنبه ۳ و یکشنبه ۴ ژوئن ۲۰۲۳، برابر با ۱۳ و ۱۴ خرداد ۱۴۰۲، دوازدهمین گردهمایی سراسری و سالانه خود را تشکیل می‌دهد. این گردهمایی، به نام □□□□□□ و خیزش انقلابی ۱۴۰۱، در شهر بروکسل (بلژیک) برگزار خواهد شد.

در این نشست، با توجه به آزمون بزرگ و تاریخی این خیزش و ادامه‌ی مبارزات مردم ایران برای کسب آزادی و دموکراسی، ضرورت رایزنی در تبیین راهکارهای مناسب برای همکاری و هم‌گرایی جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک در راستای پشتیبانی از جنبش‌های اعتراضی و اجتماعی داخل کشور اهمیت دوچندان پیدا می‌کند.

ما از همه‌ی دوستان و علاقه‌مندان دعوت می‌کنیم حضوری و یا مجازی (زوم) در بحث‌های این گردهمایی شرکت کنند و ما را در هم‌فکری و هم‌کوشی یاری رسانند.

دوازدهمین گردهمایی سراسری جنبش جمهوریخواهان
دموکرات و لائیک ایران

شنبه ۳ و یکشنبه ۴ ژوئن ۲۰۲۳ - ۱۳ و ۱۴ خرداد
۱۴۰۲

ساعت ۱۰:۳۰

بروکسل - بلژیک

Avenue d'Auderghem (Auderghem) numéro 56
1040 Bruxelles – Belgique

[لینک به اتاق زوم](#)

Meeting-ID: 816 8518 3452

Kenncode: 396158

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

۲۸ مه ۲۰۲۳ - ۷ خرداد ۱۴۰۲

میزگرد سیاسی چهار جریان جمهوری خواه و لائیک

خیزش انقلابی "زن، زندگی، آزادی" و
درسهای آن برای اپوزیسیون جمهوری خواه
ایران

جمعه ۲ ژوئن از ساعت ۱۸:۳۰ به وقت
اروپای مرکزی
برابر با ۱۲ خرداد از ساعت ۲۰:۰۰ به
وقت تهران

گشایندگان بحث:

ارژنگ برهان از اعضای هماهنگی جمهوری خواهان
ایرانی در اروپا

کیومرث صابغی، از همراهان جنبش

جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران
فرهنگ قاسمی سخنگوی حزب سوسیال دموکرات و
لائیک ایران
امیر حسین لادن راهبرد اندیشکده آگاهی و
شناخت
شیدان و ثیق، از همراهان جنبش جمهوری خواهان
دموکرات و لائیک ایران

آدرس محل برگزاری:

Avenue d'Auderghem (Auderghem) numéro 56

Bruxelles 1040

Belgique

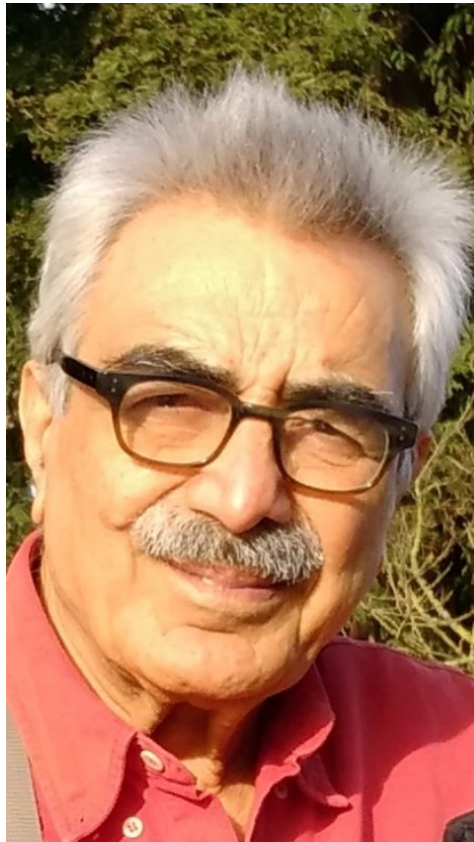
[لینک به زوم](#)

Meeting-ID: 816 8518 3452

Kenncode: 396158

اندیشکده آگاهی و شناخت
هماهنگی جمهوری خواهان ایرانی در اروپا
حزب سوسیال دموکرات و لائیک ایران
جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

مراسم وداع با پیکر ناصر پاکدامن

در گذشت ناصر پاکدامن
(۱۹۳۳-۲۰۲۳)

یار و آموزگار گرانقدر ما، ناصر پاکدامن، نویسنده، پژوهشگر و روشنفکر مبارز و فرهیخته، در سحرگاه دیروز، یکشنبه سوم اردیبهشت ۱۴۰۲ (۲۳ آوریل ۲۰۲۳) زیر آسمان گریان پاریس، رخت برکشید و از میان ما رفت.

مراسم وداع با پیکر او، که بنا به خواستش، به آتش سپرده می شود، در روز پنجشنبه هفتم اردیبهشت ۱۴۰۲ (۲۷ آوریل ۲۰۲۳) در ساعت یک و نیم بعد از ظهر در گورستان پر لاشز پاریس برگزار خواهد شد.

خانواده و دوستان

Jeudi 27 avril 2023, à 13h30

La Coupole du cimetière du Père Lachaise

Paris 75020

Métro Gambetta, ligne 3

جمهوری غیر متمرکز - فدرالیسم در ایران

میزگرد و بحث آزاد

جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

دعوت به میزگرد سیاسی و بحث آزاد

مبارزات مردم کشور ما علیه حکومت نا مشروع و سرکوبگر جمهوری اسلامی هر روز ابعاد گسترده تری پیدا می کند. جمهوری اسلامی ناتوان از حل کوچکترین مشکل کشور، تنها راه حل بقای خود را سرکوب و فشار بیشتر می بیند. مجموع شرایط بین المللی و داخلی حاکی از سقوط این نظام دینی و ضد انسانی است. یکی از دغدغه های مهم امروز اپوزیسیون، جامعه سیاسی و روشنفکری ما، نوع نظام و ساختار سیاسی آینده کشور در پسا جمهوری اسلامی است. برخی دولت متمرکز را عامل استبداد در ایران و راه حل را یک نظام غیر

متمرکز می دانند. برخی نیز از یک سو با توجه به تنوع فرهنگی، زبانی و ملی/قومی در ایران و از سوی دیگر بی عدالتی و سرکوب مضاعف در مناطق مختلف کشور، راه حل را یک نظام فدراتیو می دانند.

در این راه ما با برگزاری جلسات بحث و گفتگو، سعی در روشن شدن زوایای گوناگون این موضوع حساس و مهم آینده کشورمان خواهیم کرد. لذا شما را به شرکت در این میزگرد و بحث آزاد دعوت می کنیم.

موضوع :

(جمهوری غیر متمرکز - فدرالیسم در ایران)

آغاز گران بحث:

- دکتر پیمان جواهر حقیقی، جامعه شناس و فعال سیاسی

پیمان جواهر حقیقی در ابتدا به تعریف دولت فدرالیسم می پردازد و توضیح می دهد این نوع از دولت، شکلی مناسب و امکان پذیری برای فردای کشورمان ایران است و سپس به چگونگی ساختار دولت فدرال می پردازد.

- کیومرث صابغی، فعال سیاسی و از همراهان جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران"

کیومرث صابغی به تفاوت های بین دولت غیرمتمرکز و فدرال می پردازد و اینکه آیا فدرالیسم سیستم مناسبی برای کشور متنوعی مانند ایران است یا خیر. ایشان دو نوع فدرالیسم را بررسی می کنند. تقسیمات جغرافیایی/استانی و زبانی-ملی/قومی. ایشان درباره تفاوت های این دو نوع فدرالیسم، مانند حق زندگی بدون محدودیت در هر منطقه، الزامات شهروندی، و توانایی احزاب ملی برای تلاش های انتخاباتی بحث می کنند. در آخر ایشان همچنین بررسی می کنند که کدام حوزه ها باید تحت اختیارات دولت فدرال مرکزی قرار گیرند، مانند روابط خارجی، برنامه ریزی اقتصادی، سیاست های مالی،

مالکیت معادن و منابع، نظارت بر انتخابات، دادگاه ها و ارتش.

- یونس شاملی، فعال سیاسی و عضو حزب دموکرات آذربایجان"

یونس شاملی درباره فدرالیسم در ایران بحث می کند و با تأکید بر اهمیت دموکراسی و حقوق برابر برای شهروندان، علیه حکومت تک قومی/ملی استدلال می کند. او پیشنهاد می کند که سیستم فدرال آینده در ایران باید بر پایه فدرالیسم ایالتی و با استفاده از ساختار طبیعی ایالت های موجود در تاریخ ایران باشد. در حالی که سیستم استانی فعلی ممکن است به طور موقت در دوره انتقال استفاده شود، ساختار آینده باید بر اساس فدرالیسم ایالتی باشد. ساختار فعلی استانی باید تا حد امکان در ساختار فدرالیسم ایالتی آینده حفظ شود تا ساختار فدرالیستی برای دولت های ایالتی حفظ شود.

زمان:

جمعه ۱۴ اپریل از ساعت ۱۹:۰۰ به وقت اروپای مرکزی

برابر با ۲۵ فروردین از ساعت ۲۰:۳۰ به وقت تهران

محل برگزاری: تالار زوم، جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران

<https://us02web.zoom.us/j/84298030825?pwd=VkdtUnFJVEQzQU9iM2NLUW90bmtWdz09>

Meeting-ID: 842 9803 0825

Kenncode: 082036